

Al doctor Padró i Domènech, en recordança

L. VILLARONGA

El doctor Padró ens ha deixat, després de molts anys d'amistat i col·laboració numismàtica.

Plegats, l'any 1975, publicàrem els primers articles en català a *Gaceta Numismática*, núm. 39; després en seguiren d'altres.

La seva aportació estudiosa a l'*Acta Numismática* fou continuada, i també la seva presència al Simposi Numismàtic de Barcelona els anys 1979 i 1980.

Junt amb la numismàtica, fora de la seva activitat professional, se sentí escriptor, i publicà un bell llibre de faules, il·lustrat amb dibuixos dels seus néts.

Als seus escrits els anomenava *faules*. En una ocasió me'n dedicà un de tema numismàtic, que he guardat amb il·lusió. Publicar-la ara pot ser un bon homenatge a la seva memòria. Diu així:

Qui dóna el que té, ho perd!

A ple carrer un home pobre m'allarga la mà, i jo busco motivat, al fons de la butxaca, una moneda.

Palpo neguitós. I trobo un AS ibèric que acabo de comprar. Ben distret li dono aquella moneda, d'una manera automàtica i inconscient.

I el pobre observa estranyat aquella peça...

Jo al donar-me compte de l'error, exclamo atordit:

—Oh! perdoni. És un diner aquest, de col·lecció!

Tot seguit li faig el canvi.

Però contesta el pobre amb to afirmatiu:

—Senyor. No cal pas, que bé puc vendre-la jo mateix i amb bon profit.

I jo, d'immediat afirmo inconscient:

—Sóc comprador!

I aixeco la veu i afegeixo irreflexiu:

—Aquí té el seu client, senyor!

I allargo precipitat un bitllet de deu mil pessetes.

El pobre marxa content i jo recupero una peça molt rara i difícil de retrobar:

—Ha anat ben just —penso en veu alta— que aquest error em fes perdre un numerari de gran raresa, i que no tenia encara a la meva col·lecció!

I cosa gens natural.

Pobre i ric van fer ambdós, un bon negoci!